

SUPREME COURT OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA

KOSOVO PROPERTY AGENCY (KPA) APPEALS PANEL
KOLEGJI I APELIT TË AKP-së
ŽALBENO VEĆE KAI

GSK-KPA-A-132/12

Priština,
17. septembar 2013. godine

U postupku:

R. L.

Tuženik/Podnositelj zahteva

protiv

I. J.

Žalilac/Tužena strana

Žalbeno veće KAI Vrhovnog suda Kosova u sastavu Elka Filcheva-Ermenkova, predsedavajući sudija, Esma Erterzi i Sylejman Nuredini, sudiže, u žalbi na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/A/148/2012 (spis predmeta upisan u KAI pod brojem KPA42175), od dana 19. aprila 2012. godine, nakon zasedanja održanog dana 17. septembra 2013. godine, donosi sledeće

PRESUDA

1. Poništava se odluka Komisije za imovinske zahteve KPCC/D/A/148/2012, od dana 19. aprila 2012. godine, u delu koji se odnosi na predmet upisan pod brojem KPA42175, pošto je ista doneta u nedostatku nadležnosti.
2. Odbacuje se imovinski zahtev R. L. upisan pod brojem KPA 42175 pošto isti ne spada u okviru nadležnosti KAI.
3. Podnositelj zahteva/tuženik će snositi troškove postupka određene u iznosu od 60 € (šezdeset) te isti trebaju biti plaćeni Kosovskom budžetu u roku od 15 (petnaest) dana od dana prijema presude pod pretnjom prisilnog izvršenja.

Proceduralni i činjenični istorijat:

Dana 21. avgusta 2007. godine, R. L., u svojstvu naslednika nosioca imovinskog prava je podneo imovinski zahtev u Kosovskoj agenciji za imovinu (KAI) kojim je potraživao njegovo pravo korišćenja i ponovni posed nad parcelom br. 581/2 koja se nalazi u selu Sopina, u Suvoj Reci, u površini od 11,70 m². On tvrdi da je njegov pokojni otac bio vlasnik navedene imovine koja je zauzeta od strane nepoznatog lica.

U prilogu njegovom zahtevu podnositelj zahteva je dostavio KAI sledeća dokumenta:

- Izvod iz matične knjige umrlih N. L. koji pokazuje datum smrti 08. oktobra 2002. godine;
- Izvod iz matične knjige umrlih J. L. koji pokazuje datum smrti 12. mart 1976. godine;
- Kupoprodajni ugovor zemljišta između G. Sh. N. i L. M. za parcelu br. 0/92 koji je overen pred Okružnim sudom u Svoj Reci pod brojem OV. br 331/58, dana 21. decembra 1958. godine;
- Posedovni list br. 76, izdat od strane Republičkog zavoda za geodeziju - Centar za katastar i nepokretnosti u Prištini, Odeljenje za katastar Suve Reke, Republika Srbija, na zahtev br. 952-1/2003-867, naznačava da je parcela br. 581/2 upisana na ime J. N. L.;
- Izvod uz matične knjige rođenih podnosioca zahteva;
- Lična karta podnosioca zahteva, izdata dana 17. Novembra 2003. godine.

KAI je verifikovala posednovi list, ličnu kartu i certifikat o pravima nad neokretnom imovinom nađen *ex officio*.

Dana 05. maja 2008. godine, ekipa KAI je posetila imovinu u zahtevu koja se nalazila u Suvoj Reci. U svom izveštaju, ekipa je naglasila da je zemljište zauzeto od strane I. J. koji je bio prisutan tokom posete i tvrdio svojinsko pravo nad imovinom usled ugovora o razmeni zemljišta. Izveštaj se takođe odnosi na činjenicu da je KAI istog dana kontaktirala podnosioca zahteva povodom objašnjenja te isti nije potvrdio razmenu imovine

sa I. i D. J. u 1981. godini. Drugi izveštaj o obaveštenju KAI od dana 04. maja 2010. godine, obazire se na isti ugovor tužene strane.

I. J. je dana 01. juna 2010. godine podneo obaveštenje o učešću. On je takođe dostavio ličnu kartu izdatu dana 17. januara 2011. godine; certifikat br. UL-72116043-00052 i pismenu izjavu kako bi podržao njegove navode. U njegovoj pismenoj izjavi, isti je objasnio da je sklopio ugovor o razmeni sa N. L. kojim je parcela br. 581/2 data njemu za razmenu sa parcelom br. 1045/1 koja se nalazi ma mestu zvanom “Rupa drum”.

U izveštaju za Komisiju za imovinske zahteve Kosova (KIZK), KAI je upisala datum 01. januar 1981. godine kao datum gubitka imovine. Aneks ovog izveštaja navodi, nakon što je Sekretarijat kontaktirao podnosioca zahteva, da je isti upitao KAI da li bi oni mogli da zamene katastarske knjige i da mu daju u ponovni posed parcelu br. 1045/1 umesto tražene parcele. KAI je odbila zahtev za ponovni posed te parcele umesto parcele br. 581/2 pošto je isti zahtevan nakon vremenskog perioda za primanje zahteva.

Dana 19. aprila 2012. godine, KIZK je svojom odlukom KPCC/D/A/148/2012 prihvatile zahtev. U obrazloženju odluke, u posebnom delu posvećenom imovinskom zahtevu br. 42175, KIZK je konstatovala da podnositelj zahteva navodi da je njegov pokojni otac u svojstvu nosioca imovinskog prava zamenio spornu parcelu 581/2 za parcelu 1045/1 tužene strane pre sukoba u 1999. godini; međutim zamena još uvek nije reflektovana u katastarskim knjigama. KIZK je zaključila da pošto su se obe stranke složile da je postojala zamena imovine, zahtev se odnosi na parcelu br. 1045/1 a ne na parcelu na koju je podnet imovinski zahtev.

Dana 24. septembra 2012. godine, odluka je uručena podnosiocu zahteva dok je tužena strana primila odluku dana 28. septembra 2012. godine, te je isti uložio žalbu dana 11. oktobra 2012. godine.

Žalilac je osporio odluku KIZK na osnovima fundamentalne greške i pogrešne primene proceduralnog i materijalnog zakona. On je tvrdio da mu nije data mogućnost efikasne odbrane te i da je povređeno načelo jednakosti stranaka pošto svedoci koji bi dokazali zamenu zemljišta nisu saslušani od strane Komisije.

Dana 04. aprila 2013. godine, podnositelj zahteva je podneo odgovor na žalbu I. J. gde je sa jedne strane zatražio da se odbije žalba, a sa druge strane je naveo da je KIZK prilagodila odluku u obrazloženju ne za parcelu koju je početno tražio već parcelu br. 1045/1; međutim, ovo nije prikazano u delu potvrđene odluke. On zahteva da se preinači odluka i potvrdi njegovo pravo nad parcelom br. 581/1 (*dodatakno*) i 581/2 i izrazio želju da prihvati parcelu br. 1045/1 mesto tih pod uslovom da postoji odluka Komisije na osnovu koje bi on mogao upisati imovinu na njegovo ime.

Pravno obrazloženje:

Žalba je prihvatljiva. Ista je uložena u vremenskom roku od 30. dana predviđenom članom 12.1 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjenom Zakonom br. 03/L-079.

Podnositelj zahteva je u svom odgovoru na žalbu takođe zatražio da se preinači odluka. Međutim, tuženik nije uložio žalba te Sud ne može da odluči povodom njegovog zahteva.

Nesporno je to da je podnositelj zahteva dostavio posedovni list koji se odnosi na parcelu br. 581/2 kao pitanje njegovog imovinskog zahteva upisanom u KAI. Međutim, KAI kao i KIZK su ustanovile da je predak podnosioca zahteva N. L. zamenio parcelu br. 581/2 sa tuženom stranom, I. J. i za uzvrat je primio parcelu br. 1045/1.

Kao što je naznačeno u izveštaju za obaveštenje KAI od dana 05. maja 2008. godine, podnositelj zahteva je potvrdio razmenu imovine u zahtevu sa I. i D. Ja. u 1981. godini. Datum gubitka imovine je naveden kao 01. januar 1981. godine od strane KAI u izveštaju za procesuiranje za KIZK. Podnositelj zahteva želi znati da li će se u potpunosti sprovesti razmene imovine njegovog predaka. Tokom postupka, on je čak zatražio od KAI naknadu za parcelu br. 1045/1 umesto originalne parcele u zahtevu br. 581/2. KIZK je priznala svojinu podnosioca zahteva nad parcelom br. 581/2 na osnovu posedovnog lista br. 76 ali je u svom obrazloženju prihvatile naknadu povodom zamene imovine, parcele br. 1045/1, za koju podnositelj zahteva nije dostavio dokumenat koji se odnosi na njegovog svojinsko pravo. Komisija nije donela odluku na osnovu zahteva, kao što je zahtevano članom 11.2 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjenom Zakonom br. 03/L-079, već na zahtevu podnosioca zahteva za preinacenje za drugu imovinu.

U smislu člana 3.1 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079, podnositelj zahteva ima pravo na nalog Komisije za ponovni posed imovine ako podnositelj zahteva ne samo dokaže svojinu nad privatnom imovinom, već takođe i da on ili ona nije u stanju da uživa to imovinsko pravo iz razloga koji je direktno povezan ili rezultira iz oružanog sukoba koji se dogodio na Kosovu između 27. februara 1998. godine i 22. juna 1999. godine.

U konkretnom slučaju, Vrhovni sud primećuje da podnositelj zahteva nije izgubio posed nad imovinom u zahtevu (parcelom br. 581/2) kao rezultat oružanog sukoba već zbog razmene zemljišta koja je obavljena između njegovog pretka N. L. i tužene strane dugo pre sukoba. Nije osporena razmena imovine dok je irelevantno u ovom postupku da li je za razmenu valjana ili ne nije.

Vrhovni sud nalazi da pitanje ne spada u okviru nadležnosti Komisije za imovinske zahteve Kosova ili u okviru nadležnosti Žalbenog veća Vrhovnog suda. Uzimajući u obzir da je KIZK odlučila na zasnovanosti zahteva bez obzira na nedostatak nadležnosti jer gubitak imovine u zahtevu nije povezan sa oružanim sukobom, Vrhovni sud smatra da je odluka na koju je uložena žalba doneta na osnovu bitne povrede odredbi člana 182, stav 2 pod-stav (b) Zakona o parničnom postupku koji je *mutatis mutandis* u primeni u postupcima pred istim u smislu člana 12 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079. Prema tome, ova odluka KIZK u smislu člana 198 stav 1 ZPP se treba poništiti i zahtev podnet od strane podnosioca zahteva odbaciti.

Troškovi postupka:

Na osnovu dodatka III, člana 8.4 Administrativnog naređenja (AN) 2007/5 zamenjenog Zakonom br. 03/L-079, stranke su oslobođene plaćanja troškova u postupku pred Izvršnim sekretarijatom i Komisijom. Međutim, isti izuzeci nisu predviđeni u postupcima pred Vrhovnim sudom. Prema tome, standardna tarifa sudske takse je predviđena Zakonom o sudskim taksama (službeni list SAPK-3. oktobar 1987. godine) i AN 2008/02 Sudskog saveta Kosova o Ujedinjenju sudske taksi koji su u primeni u postupcima pred Žalbenim većem.

Prema tome, sledeće sudske takse se odnose na ovoj žalbeni postupak::

- Sudska tarifa za ulaganje žalbe (član 10.11 AN 2008/2): € 30
- Sudska tarifa za donošenje presude (10.21, 10.15 i 10.1 of AD 2008/2), uzimajući u obzir da se vrednost konkretnе imovine može razumno oceniti kao € 35.000: € 30 (€ 50 + 0,5% of € 35.000, ali ne više od € 30).

Podnositelj zahteva će snositi troškove postupka pošto je isti podneo nedozvoljeni imovinski zahtev. U smislu člana 45 stav 1 Zakona o sudskim taksama, završni rok za uplatu kazne je 15 dana. Član 47. stav 3. predviđa da u slučaju da stranka ne plati sudsku taksu u određenom vremenskom roku, ista će trebati da plati novčanu kaznu u iznosu od 50% od iznosa kazne. U slučaju da stranka ne isplati sudsku taksu u određenom vremenskom roku, sprovešće se prisilno izvršenje.

Pravni savet:

U smislu člana 13.6 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom 03/L-079, ova presuda je konačna i primenljiva i ne može biti osporena korišćenjem redovnih ili vanrednih pravnih lekova.

Elka Filcheva-Ermenkova, EULEX predsedavajući sudija

Esma Erterzi, EULEX sudija

Sylejman Nuredini, sudija

Urs Nufer, EULEX zapisničar